

[Veistrup.]

for Dagen og Vejen, men derimod skal have Gyldighed for 3 Aar. Jeg ser ikke rettere, end at denne Overenskomst med Tyskland i Forbindelse med den Samhandel, vi har med England, og som vi alle haaber paa at kunne fortsætte, berettiger til et betydeligt lysere Syn paa dansk Erhvervsliv og dansk Landbrugsvirksomhed i det hele taget, end man har haft i lang Tid.

Hvad selve Forslaget angaar, er det enkelt og ligetil om end i sine Konsekvenser ret vidtrækkende, og jeg kan ganske slutte mig til Udenrigsministeren i hans Syn paa, at vi alle maa ønske, at det bliver muligt at udføre de Kontingenter, som her er Tale om, ikke alene Grundkontingenterne, men ogsaa Tillægskontingenterne, i fuldt Omfang.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) kom ind paa det, som ogsaa har været fremført i Folketinget, at det ikke var særlig behageligt for Rigsdagen at vedtage et Forslag, som den ingen Indflydelse havde paa. Men det er jo ikke andet, end hvad der foregaar, jeg havde nær sagt ved enhver Traktat, og jeg gad vidst, hvordan det i Virkeligheden skulde kunne ordnes paa anden Vis. Ingen kan mene, at der kunde forelægges en Traktat i Rigsdagen, som Rigsdagen skulde behandle i Enkeltheder i sine Møder; det vilde vist blive en meget besværlig Forhandling og blive meget besværligt at trække en saadan Traktat i Land. Det er jo muligt, at et Udvalg kan faa Besked om de Ting, der har været forhandlet om, men i hvert Fald maa man aldrig glemme, at til Afslutningen af en Overenskomst hører der to Parter, og naar Tyskland, saa vidt jeg har forstaaet, har stillet det Krav, at Forhandlingerne ikke bliver offentlige, er der ingen anden Vej for Regeringen at gaa end at slutte Overenskomsten og bede om Rigsdagens Tilslutning.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at det ikke var Mulighed for ubegrænset Afsætning. Det er der ikke, og derfor er det farligt at opfordre til ubegrænset Produktion. Der var en Tid, da man, hver Gang der var samlet en Flok Landmænd, sagde til dem: Producer! Man havde en Følelse af, at det var ligegyldigt, hvor meget man producerede; Udlandet, specielt England, havde Forpligtelse til at tage alt, hvad vi kunde producere. Saadan er det ikke længere, og derfor er det rigtigt at gøre opmærksom paa, at det er en Misforstaaelse at tro, at nu kan man producere væk, nu har de Pligt til at tage alt, hvad vi overhovedet er i Stand til at producere. Paa den anden Side fore-

kommer det mig, at denne Traktat aabner Mulighed for en saa kolossal Udvidelse af Produktionen herhjemme, at vi maa hilse det med den yderste Tilfredshed.

Det ærede Medlem sagde til Slut, at han gik ud fra, trods Betænkelighederne, at det er Regeringens Vilje at udnytte Mulighederne i Overenskomsten paa den bedst mulige Maade. Det var en lidt overflødig Bemærkning af det ærede Medlem. Nu har Regeringen i de sidste 6—7 Aar gjort alt muligt for at skaffe Afsætning for vor Produktion, og derfor er der ikke nogen som helst Grund til at tro paa, at ændrede Muligheder ikke skulde blive udnyttet bedst muligt. Jeg tror, at Regeringen og Regeringspartierne er klar over, at det, det gælder om, er at udnytte Mulighederne saa godt, det overhovedet lader sig gøre. Vi for vort Vedkommende er yderst tilfredse med, at der er naaet et saa udmærket Resultat af de Forhandlinger, der er ført med Tyskland.

Jeg anbefaler Forslaget til hurtig Behandling og Vedtagelse.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg kan takke de ærede Ordførere, som har givet Tilslutning til det foreliggende Forslag til Beslutning, men der er fremsat enkelte Udtalelser, om hvilke jeg har Grund til at sige et Par Ord.

En Gruppe af Bemærkninger drejer sig om Rigsdagens Deltagelse i saadanne Forhandlinger. Det har vi diskuteret nu i to Aar, tror jeg, ved tilsvarende Lejligheder, og jeg maa indrømme, at meget Indhold er det ikke lykkedes mig at finde i denne stadig tilbagevendende Diskussion. Vi ved alle sammen, at der er Forskel paa, i hvilken Grad disse Forhandlinger kan føres for aabne Døre, og i hvilken Grad Resultaterne kan forelægges Offentligheden. Der er Lande, med hvilke vore Aftaler har en saadan Karakter, at det alt sammen kan forelægges til Beslutning i Rigsdagen; det gjaldt vor Aftale med England og vil forhaabentlig gælde en ny Aftale med England. Der er andre Lande, hvis hele økonomiske System i Øjeblikket er bygget op paa en anden Maade, hvor Staten selv i meget høj Grad driver, om jeg saa maa sige, Forretning; dette er i udpræget Grad Tilfældet med Tyskland, og det medfører, at man maa fage de Hensyn, som det paagældende Land kræver taget for overhovedet at træffe Beslutning. Derom er de to ærede Ordførere, som har dvælet særlig ved dette Spørgsmaal, utvivlsomt ogsaa fuldt overbevist. Jeg tror, at den ærede Ordfører for Venstre